

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 22. Duo articuli post longam disceptationem a Patribus approbati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

moriatur, aut peregre proficiscatur, adeoque matrimonii probatio haberi non possit.

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

Postea actum de testium conditionibus, ubi nonnulli censebant, non admittendos esse homines haud cognitos, atque hinc inde circumvagantes, sed potius tales, qui fixum domicilium haberent: denique sancitum, ut connubii contracti testimonia in codices referrentur, non a scriba, qui forte idiota, aut a partibus facile corrumpi posset, sed a Parocho melius hujusmodi rem edocto, cum hic magis pœnas Ecclesiasticas pertimesceret, si forte suo ministerio haud integra fide defunctus deprehenderetur. His omnibus rationibus permoti Episcopi, Oratores, ac Principes consentire, ut Parochi præsentia tanquam ad legitimi Matrimonii Sacramentum necessaria declararetur: petebant tamen Patres, ut Parochus nonnisi velut simplex testis præsens adsit, cum tamen Galli postularent, ut ipse Sacramento per suam voluntatem, atque auctoritatem præesset, quod verbum utique plusquam simplicem testis præsentiam sonabat.

§. XXII.

Duo articuli post longam disceptationem a Patribus approbati.

Hist. Eccles. Tom. XLVI. Hh De

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

Pallav. n. 21.
Et 22.

Denique decimo Septembris die absoluta est sententiarum collectio, quæ in quatuor classes dividebantur, quarum prima negabat, quod Ecclesia habeat potestatem nulla declarandi matrimonia, quæ clandestine, aut a filiis familias absque Parentum consensu contraherentur: altera ex adverso sentiebat, esse hanc in Ecclesia potestatem, & esse ab illa exercendam; porro tertia asserebat, quod infit quidem Ecclesiæ hæc auctoritas, ubi sufficiens subsisteret causa, quæ tamen causa in casu controverso deesset: tandem quarta opinabatur, quod hæc quæstio, cum Ecclesiæ potestas a multis affirmaretur, negaretur autem a multis, ad dogma redigi nequaquam possit, imo nequidem deceat, ut decretum hac de re conficeretur tam multis contradicentibus: verum post habitam prolixam disputationem, priusquam Sessio celebraretur, pene omnes de duobus concordarunt articulis, quarum primus erat, in deliberatione involvi dogma: alter vero continebat, dogma verum esse pro ea parte, quæ non opponeretur Decreto, cum ea profiteatur, quod in Ecclesia sit facultas illa, ubi alioqui digna causa suppetere, in quo fere unanimes conveniebant secundi Ordinis Theologi: quam obrem

Sæcul XVI.
A.C. 1563.

obrem denique eo deducta res est, ut penderetur, an vere hujusmodi adesset causa, propter quam matrimonia clandestina pro irritis haberentur: hac igitur quæstione examini subjecta centum triginta sex Patres decreto favebant, quinquaginta vero sex sese eidem opponebant, reliqui vero media via ince-

§. XXIII.

*Congregatio pro conciliandis Patri-
bus circa matrimonia clandestina.*

Postquam cuncta ad matrimonium spe-
ctantia fuerant discussa, die undecima Septembris examen circa morum Reformationem parabatur: ast priusquam de hoc argumento agebatur, Synodi Præsides veriti, ne ob maximum illorum, qui sese adhuc decreto contra matrimonia clandestina opponebant, numerum inter Patres dissensio esset, prius illos ad concordiam revocare nitentur: ergo die decima tertia ejusdem Mensis in primi Legati ædibus conventus habetur, ubi præsentés aderant ceteri Legati, aliique Cardinales una cum cunctis Oratoribus Ecclesiasticis, & quamplurimis Præfultibus scientia clarissimis præter secundi Ordinis Theologos, pluresque laicos;

Pallav. c. 9.
num. 5.

Hh 2

ab